

УФ-світлі (365 нм) після обробки метанольними розчинами аміноетилового ефіру дифенілборної кислоти та макроголу 400.

Вивчення ТШХ-профілів флавоноїдів і гідроксикоричних кислот вибраних видів ЛРС родини Lamiaceae дозволяє виявляти як спільні, так і відмінні компоненти, що є запорукою можливості встановлення тотожності кожної ЛРС. Таким чином, актуальними є розробка методик і створення альбомів ТШХ-профілів (аналогічних базам ІЧ-, ЯМР-спектрів для синтетичних сполук) БАР ЛРС з метою встановлення її тотожності для фармакопейних видів ЛРС, особливо у частині де власне вид сировини відрізняється від описаного у ЄФ, а також видів ЛРС, яка є традиційно вітчизняного застосування.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПІНОУТВОРЮЮЧОЇ ЗДАТНОСТІ ШАМПУНЮ ДЛЯ ДІТЕЙ ВІКОМ ВІД 3 ДО 7 РОКІВ

Жук О. В., Баранова І. І.

Кафедра товарознавства

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

aromafarm@mail.ru

Нами був розроблений сучасний склад шампуню для дітей віком від 3 до 7 років. Шампуні для цього періоду повинні зміцнювати волосся та перешкоджати його ламкості. Завдяки комплексу сучасних досліджень нами була розроблена піномийна основа з комплексом сучасних детергентів аніонного, амфотерного і неіоногенного характеру: дінатрію лауретсульфосукцинат, кокамідопропілбетаїн, кокоглюкозид і гліцерил олеат, ПЕГ-7 гліцерил кокоат, низки допоміжних та активних речовин (Д-пантенол, алантоїн).

Одним із головних критеріїв якості піномийних засобів є піноутворююча здатність, а саме пінне число та стійкість піни. Згідно вимог діючої нормативної документації ДСТУ4315: 2004 «Засоби косметичні для очищення шкіри та волосся» пінне число повинно бути не менше ніж – 145,0 мм, стійкість піни не менше як – 0,8 – 1,0 ум.од.

Метою цього дослідження було визначення піноутворюючої здатності розробленого дитячого шампуню протягом двох років зберігання у контейнерах.

Піноутворюючу здатність визначали за методикою, наведеною у ГОСТі 22567.1-77 «Засоби миючі синтетичні. Метод визначення піноутворюючої здатності». Для проведення тесту використовували прилад Росс – Майлса (при температурі $(37 \pm 2) ^\circ\text{C}$).

За допомогою отриманих даних було встановлено, що піноутворююча здатність, а саме пінне число розробленого дитячого шампуню становить 151 мм, а стійкість піни 0,95 ум.од. Проведені дослідження засвідчили, що завдяки правильному поєднанню обраних

детергентів піноутворююча здатність залишалась в межах відповідно до діючої нормативної документації України протягом 2 років зберігання при кімнатній температурі та в прохолодному місці.

Отримані результати досліджень були закладені в розроблену нормативну документацію, а саме ТУ 24.5-31240335-002:2007 «Засоби косметичні для догляду та очищення поверхні шкіри» та отримано гігієнічний висновок санітарно-епідеміологічної експертизи, який регламентує якість і безпеку розробленого дитячого шампуню у процесі приготування, застосування та зберігання.

СТАНДАРТИЗАЦІЯ ВОДНОГО ЕКСТРАКТУ САПРОПЕЛЮ

Струс О.Є., Половко Н.П.

Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького, м. Львів, Україна

**Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна*

polovko.nat@mail.ru

Властивості сапропелів визначаються зольною частиною (карбонати, фосфати, кремнезем, сполуки заліза та ін.) і органічними речовинами, вміст яких в сапропелі складає 15-95 % маси сухої речовини.

Органічні речовини представлені бітумоїдами, вуглеводневим комплексом (геміцелюлози і целюлози), гуміновими речовинами (гуміновими кислотами, фульвокислотами), залишком, що не гідролізуються. Гумінові кислоти є основною групою біологічно активних речовин у сапропелях, їх вміст коливається в межах від 4-9 до 50-60 % від вмісту органічних речовин. Також у складі органічного компоненту знайдені каротин, хлорофіл, ксантофіли, стерини, органічні кислоти, спирти, гормоноподібні речовини, ферменти, вітаміни групи В (В₁, В₂, В₆, В₁₂), С, Е, Р та ін. У сапропелях виділено 17 амінокислот (лізин, аргінін, метіонин, лейцин та ін.).

Для отримання екстракту в якості сировини використовували сапропель родовища Прибич Волинської області.

Метою роботи була стандартизація водного екстракту сапропелю.

Матеріали та методи. Екстракт отримували шляхом обробки обезводненого сапропелю 0,1 н розчином калію гідроксиду у водному середовищі при співвідношенні сапропелю і води 1:1 з рН не більше 10 з одночасною гомогенізацією отриманої суміші при 90° С протягом 2 год з наступною додаванням соляної кислоти з масовою долею 10 % до рН 6,8-7,0. Отриманий водний екстракт сапропелю стандартизували за наступними показниками: органолептичні показники (зовнішній вигляд, колір, запах, консистенція), водневим показником рН, масовою